

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrație tipografiei archiepiscopale Sibiului, strada Măcelarilor 47.

Corespondențe sunt a se adresa la
Redacție „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se inapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr
pentru fiecare publicare.

Prenumerări nouă la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerație se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignații postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliu, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atenția on. domni abonați, al căror abonament se sfărtesc cu ultima Iunie 1888, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel expeditura va fi silită să stă espedarea toaiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expediție se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 4 Iulie.

Întâlnirea împăratului Germaniei cu țarul muscalesc a pus pe gânduri pe stăpânitorii nostri, și ori cum să încearcă a masca durerea lor pentru această întrevadere, ei totuși nu o pot suprima de tot. Este altmintrea un lucru foarte natural, că frații maghiari să nu privească cu incredere la această întâlnire, care va avea consecințele sale și căreia nu i se poate detrage însemnatatea politică prin frasă și și mai puțin să poate privi de un curat act de curtoasie.

De când cu publicarea tractatului de alianță, încheiat între monarchia noastră și Germania, în Ungaria s-au ivit nisice simptome cu mult mai bolnavicioase, ca și de cari pătimise Ungaria mai înainte, și pe cari le putem reasuma: în pășirea mai agresivă față de naționalitate.

Norocul, că socoteala a fost făcută fără birtăș.

Împăratul Germaniei ține mult la alianța încheiată de moșul seu, dar ține tot așa de mult și la pretenția cu țarul muscalilor, de care-l mai leagă și legături de rudenie. Germania nu are interese în Bulgaria, care după vorba cancelariului, și este Hecuba, și pentru care nu-i place să jertfească nici

barem oasele unui grenadier. Stăriile abnormale din Bulgaria însă trebuie pus capăt, și aceasta va fi de sigur unul din obiectele principale, ce preocupă pe capetele incoronate, ce se întâlnesc pentru prima dată. Ungaria voia cu ori ce preț să micșoreze influența Rusiei în peninsula balcanică, și până la un timp și până la un punct oare-care la apariția-i-a și succese. Imbătăță de nisice succese momentane și, fără sănse de o durată oare-care a ridicat chiar și mănușa față de Rusia în presă. Accentuam anume, că în presă, căci când era vorba de concentrările trupelor muscalești la granița Galitei, o panică cuprinsese aproape pe întreagă presă noastră, și valorile austro-ungare începeau să scăde la bursă în mod bătătoriu la ochi. Dacă însă Europa ar voi să facă dreptate popoarelor din peninsula balcanică, ea o ar putea fără ca să le sacrifice pe acele și să le pună sub curatela altor state vecine, cari și dacă le conced independența politică, apoi în schimb cer aservirea lor economică. Popoarele balcanice o sciu aceasta foarte bine, și de aceea să și tem de protectoratele vecine, și cu o țarie proprie popoarelor tinere și virgine luptă pentru independența politică tot așa de mult ca și pentru independența economică. Bétránul Szécseny, mereu striga ungurilor „la mare” și acest signal este un program în direcție economică.

Stabilite odată granițele Bulgariei, Sârbiei și României, și asigurate aceste de independența lor politică, de sigur că vor rezista încercărilor de subjugare pe teren economic și tocmai Ungaria, care prin comuniunea vamală cu Austria este nădușită în dezvoltarea sa economică — industrială, va indura cele mai multe desastre, neputând afla în Orient o piață sigură pentru produsele sale industriale. Dar mai mult. Ne mai fiind opinionea publică din Europa agitată și angajată într-o deslegarea cestuienei orientale, lesne va putea să privească la svârcurile naționalităților din Ungaria, cari luptă atât pentru limba lor cât și pentru respectarea drepturilor lor cetățenesci, și Ungariei nu-i vine la socrateală ca de lucruri de acestea să se mai ia act în afară.

Strigătele românilor i-a lăsat până acum reci și indiferenți, cererile lor parte au fost nesocotite și dacă din când în când maghiarii au cochetat cu sasii din Ardeal, cari în urma urmelor nu sunt de căt o mână de oameni, nu o au făcut din temere de ei, fără din îngrijirea că să nu alarmeze presa din Germania, care ca aliată a Austro-Ungariei nu poate fi indiferentă față de soartea sasilor din Ardeal.

III. „Premiul Năsturel-Herescu” din seria B, de 4000 lei, se va decerne, în sesiunea generală din anul 1890, unei cărți scrise în limba română cu conținut de ori-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie, 1889.

NB. În privința premiilor „Năsturel-Herescu” se pune în cunoștință publicului următoarele dispoziții din codicilul reposatului într-o fericire C. Năsturel-Herescu:

B. Premii pentru opere publicate.

„In tot anul societatea academică română va avea o premiu, din veniturile fondului „Năsturel”, o carte tipărită originală, în limba română, care se va socotii de către societate ca cea mai bună publicație apărută în cursul anului.

„Însă aceste premii vor fi de două specii:

„1. În trei ani consecutivi, dă rândul, se va decerne căte un premiu de patru mii lei, Nr. 4000 L. n. m. i. m. u. la cea mai bună carte apărută în cursul anului espirat.

„2. Iară în al patrulea an se va decerne un premiu de lei 12,000, carele se va numi „Marele premiu Năsturel”, operei care va fi judecată ca publicație de căpetenie, ce va fi apărută în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obținută deja unul dintre premiile anuale, decât defalcând dintr-însul valoarea premiului precedent.

„Operele, ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materialele următoare:

Românii ați din nenorocire nu pot aduce perplexități nici guvernului, nici societății maghiare, pentru că ați sunt lipsiți de cunoștință cu statele pământnice.

Cine stă însă bun, că ei nu vor avea mâne, pămâne, mâna bună cu vre-un stat, care are interes ca la noi să fie nemulțumiri în țeară, și atunci cine poate prevedea, că oare românii ca cei mai dinastici dintre toate popoarele din Austro-Ungaria nu vor pretinde că coroana să le facă și lor pe voie și să nu-i mai lase să fie tractați ca nisice fi mașteri în țeară, pe care și ei o au apărat și scăldat cu sângele lor alătura cu maghiarii și mai că am putea risca să susținem, că în timpuri de grea urgie ei au fost unicul stâlp puternic al tronului Habsburgilor, când Kossuth, și cu ai sei rupseră toate legăturile de drept istoric între poporul maghiar și coroană. Eată deci un punct, din care conchidem noi, că fi supără pe frații maghiari pretenia și întâlnirea împăratului Germaniei cu țarul muscalilor, și dacă acesta e motivul supărării lor, atunci noi nu avem decât să ne bucurăm, pentru că credem, că din aceasta întâlnire va resulta pacea europeană, și ne vom putea căuta de a le noastre trebi, ne vom cultiva scoalele cu aceea grija, ce o datorim acestei instituții divine, ca apoi având massele poporului adevărată cultură, să devină accesibili pentru esențierea drepturilor, cari mai curând ori mai târziu tot trebui să ni se acoarde, dacă nu din iubire cătră noi, dar de dragul păcii și de ochii Europei, cari nu vor fi ajunși numai în Bulgaria, ci se vor îndrepta din când în când și spre noi.

Starea incordată între Rusia și statele centrale venia de minune bine cu deosebire ungurilor, și și puteau continua negații opera maghiară și a asuprirei naționalităților, pe când în stare normală toate acestea nu se pot face, fără ca glasul cel nașudit al naționalităților să rămână neaudiat în cercuri căt de întinse și în depărtări căt de mari.

Sosit e timpul ca maghiari să vadă nemulțumirea noastră, încă nu scim, tot ce scim e, că se fac a nu ne băga în seamă, inchid ochii și urechile la cererile noastre juste și de sigur moderate; și acum o pot face, le dă chiar mâna să o facă, fără ca să se seceră din munca lor aceasta altceva decât veninul nemulțumirei și germanele discordiei între două popoare cu chemarea de a trăi și a murî la olaltă, pentru că ambele sunt bine încinse de veriga cea de fer a panslavismului și a pangermanismului și o strinsură mai intensivă le poate pe amândouă nimic să punere în cătușii pe multă vreme ori pentru vecie.

„a) Scrisori serioase de istorie și științe accesoriile ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

„b) Scrisori de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

„c) Scrisori de științe politice și de economia socială;

„d) Tractate originale despre științe esacte;

„e) Scrisori encyclopedice, precum dicționare de istorie și geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau partiale de științe esacte, de științe și meserii, de administrație și jurisprudență, și alte șase meni lucrări utile și bine-intocmite;

„f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metod și ca cuprins;

„g) Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, așa că limba latină, elenă, saceritate, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche, și altele;

„h) Publicații și lucrări artistice de o valoare serioasă, așa că relative la artile plastice, arhitectură, sculptură, pictură, gravură și chiar opere musicale serioase, pe care acestea toate societatea academică română le va putea aprecia atunci, când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arti;

„i) Serieri de pură literatură română, în prosă și în versuri, precum poeme: drame și comedii serioase, — mai ales subiecte naționale, — și ori ce alte opere de înaltă literatură. Acestea mai cu seamă aș dorî să se acorde „Marele premiu Năsturel”, când vor fi judecate, ca având un merit

FOITĂ.

Academie română.

Înscrisare.*)

După decisiunile, luate de Academia română în sesiunile de până la anul 1888, concursurile propuse de Academie sunt cele următoare:

I. „Marele premiu Năsturel-Herescu” din seria B, în sumă de 12,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de ori-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1888.

II. „Premiul statului Eliade-Rădulescu”, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 unei cărți scrise în limba română, cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1887 până la 31 Decembrie 1888.

NB. Concurenții la aceste premii vor binevoi să trimite la cancelaria Academiei române, în București, operele lor, care vor fi în condițiile de timp aci însemnate, în câte 12 exemplare, până la 31 Decembrie, 1888.

* Din cauza prea marii îmbușdei de materii mai prezente în timbul din urmă, numai acum suntem în poziție a publica aceasta „Înscrisare.”

Și oare aceasta să fie o înțeleaptă politică, întrebăm noi cei ce propoveduim pacea de atâtă vreme, fără de a avea măngăierea de a o vedé realizată? Judece cei chemeți!

Revista politică.

În dilele acestea foile oficiale din Viena și Budapesta au publicat conclusele, ce le au luat delegațiunea austriacă și ungăreană în sesiunea din acest an, și cari au fost sanctionate de Maj. Sa monarchul. Ele fac, deși indirect, destulă lumină, în ceea ce privește situațiunea politică a monarhiei noastre. Din conclusele luate de delegațiuni rezultă, că bugetul comun s'a votat în sumă 136.2 milioane; creditul de 4.4 milioane s'a votat pe seama provinciilor ocupate; iar 47.3 milioane sunt destinate ca credit estraordinar pentru înarmarea monarhiei.

Despre visita împăratului german la Petersburg i-se scrie foaiei germane „Nat Ztg.“ că în capitala rusească se atribue inițiativa acestui act principelui de Bismarck. Aceasta a produs în toate cercurile o impresiune cu atât mai mare, căci în Petersburg se credea că în o dogmă, cum că cancelariul german e vrășmas de moarte al Rusiei, și că nu așteaptă decât ocaziunea bine-venită pentru a și realiza planurile. De aceea au făcut o surprindere așa de mare și cuvintele, ce le a rostit tinérul împărat german la adresa Rusiei în cuvântul de tron; acelea vorbe simpatice au elavat și în împăratul Alexandru sentimentele de amicitie, pe baza cărora ambele curți se vor putea reîntoarce earăi la relațiunile tradiționale amicabile, ce au fost odinioară între ele. Cum că obveni-vor și afaceri, cari nu se vor putea resolvă și cari nu mai pot fi aménate, aceasta rămâne încă o intrebare nedeslegată; în tot casul însă lumea se află sub presiunea unui mare eveniment politic, dela care atârnă desvoltarea ulterioară a situațiunii politice europene.

„Cores. de l'Est“ i-se comunică tot din Petersburg, că deși e probabil, că ministrul Giers va face parte din suita țărilui și că pe împăratul german îl însoțesc și contele Herbert Bismarck, nu trebuie să se deducă, — că pe timpul petrecerii împăratului german, se vor începe și negoțieri diplomatice. Se va prepara acum numai basele proprii pentru a înlesni înțelegerea ulterioară cu cei doi aliați ai imperiului german. Adevăratale negoțieri se vor face numai după ce împăratul Wilhelm II-lea va vizita pe monarchul nostru și pe regale Italiei.

În capitala Franciei s'au întemplat lucruri mari. Generalul Boulanger într-o vorbire vehementă a cerut disolvarea camerei, căci după dênsul, camera franceză e compusă numai din fracțiuni și din majoritate, cari se prezintă cu programe negative, ea numai are nici chiar persoane capabile a forma ministeriul. O astfelie de stare de lucruri peste curând va aduce republică în pericol. Ministrul președinte Floquet i-a răspuns în aprobaile generale ale republicanilor. El n'a crutat de loc pe monarchisti, ci i-a tratat ca și pe partidul lui Boulanger. Pe Boulanger nu l'a recunoscut nici când de sprințitorul causei comune, și trebuie să se sfiască altădată a defâima ca

„cu totul superior, spre a se da astfelii o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.“

La acestea se mai adaugă următoarele dispoziții luate de societatea academică.

1. La concursurile acestor premii se pot prezenta și opuri preînțuite în nouă ediții, cari se vor fi retipărit în cursul anului de autori în viață.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducările din limbi străine sunt escluse de la concurs; se va face însă escepție pentru acele traducări de pe opuri străine clasice, cari:

a) sau prin dificultățile învinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românesci, vor constitui adevărate opuri literare ale limbii române;

b) sau prin aneasarea de elucidări și de note scientifice, cu totul proprie traducătorului, și vor fi înșușit meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia română din alte fonduri ale sale sau cele tipărite din inițiativa și cu spesele ei nu pot intra la concurs pentru premile Năsturel din seria B.

4. Premile Năsturel din seria B, se pot acorda numai opuri complete, ci și părți unui op tipărit în cursul anului, cu condiție însă că această parte să fie de valoarea și de întinderea unui volum și nu de ale unei simple fascioare, (minimum 400 pag. format în 8°. garmond.)

5. Premiera unei părți a unui op la un concurs anual nu împede că premiera unei alte părți a aceluiași op la un concurs posterior.

6. Opurile anonime și pseudonime vor putea fi admise la concursul cărților tipărite, iar autorii lor, spre a primi premile acordate, vor trebui să justifice proprietatea lor

(Va urma.)

mera. Cel mai moderat dintre republicani a făcut mai mult bine patriei, decât crele Boulanger, că-i va face; el nu-i recunoasce nici o insușire de a putea fi dictator. Când francesii vor prăsnuí serbare revoluționei, despre care și generalul a vorbit, dar nu o a priceput, nu va fi glorificat un bărbat, care nu scie alta, decât să atace camera, ci se va glorifica marea idee a suveranității naționale prin corporile legiuioare. După vorbirea aceasta s'a cerut censură contra lui Boulanger, iar el să prezentă dimisiunea din cameră. Aceste scene au dat mai târziu nascere unui duel între ministrul președinte și Boulanger, în care cest din urmă s'a ales cu o rană gravă la gât.

Cu toate opințiile și apucăturile reginei Natalia așfăcerea dintre ea și regale Milan pare a fi aplanat cu totul regimul prusian. Acest regim a demandat, ca regina să predea pe moștenitorul de tron generalului Protic, și fiind că reginei nu i-a mai rămas nici o cale de scăpat, a trebuit să se învoiască. Moștenitorul de tron a plecat, el va fi primit la gara din Belgrad în mod serbătoresc și în oraș miliția va da onorurile cuvenite. În urma unui ordin, tot al regimului prusian, regina Natalia a fost necesitată să părăsească Wiesbaden. Ea a sosit la Viena, în cărău va călători, nu se scie.

Raport asupra rezultatului esamenelor publice dela scoala superioară de fete.

Onorabil comitet!

Primind prin ordinul cu Nr. 134 din 29 Maiu a.c. onorifica însărcinare de a reprezenta pe onorabilul comitet ca comisariu la esamenele publice dela scoala civilă de fete a Asociației la finea anului acestuia scolastic, am onoare a raporta, că acele esamene s'au făcut după programa alăturată ./ în fața unui public numeros și distins, în care se aflau mai mulți părinți de ai elevelor, unii veniți chiar din mare depărtare; la esamenul din limba maghiară a asistat și d-nul inspector regesc de scoale E. de Trauschenfels.

Incheerea anului scolastic s'a sevărsit cu solemnitate cuviincioasă, de asemenea în prezența unui public foarte ales.

Cu ocazia aceasta, după cuvântarea de încheere a directorului scoalei, mi am ținut de date înțări și eu un cuvânt, pe care, fiind că este de un caracter, să dică oficial, încă îl alătur la acest raport, dimpreună cu listele elevelor, ce mi s'au prezentat din partea direcției, pe baza cărora aceleia au fost întrebate în esamene.

Precum am constatat și în public, constat și aici, că rezultatele esamenelor au fost multămitoare. Constatarea aceasta a făcut-o și onoratul public, care a asistat la esamene, manifestând și față mai ales de rezultatele unora dintre esamene, chiar în mod ostentativ complăcerea sa. După cum am putut cunoaște din purtarea prea deobligătoare a d-lui inspector regesc, d-sa încă a fost satisfăcut. Rezultatele esamenelor au și dovedit în adevăr, că scoala noastră se află pe calea progresului. Din aceleia s'a putut conchide, că în general întreg corpul didactic, în ceea ce privește predarea materiilor de învățămînt, și a plinuit cu zel datorină. Răspunsurile elevelor, cu deosebire din unele obiecte, au arătat, că și în privința metodicei s'au introdus în decursul anului îmbunătățiri însemnante în institutul nostru.

Pasul cel mai însemnat pentru ridicarea acestui institut la nivelul, pe care trebuie să l'avem înaintea ochilor ca pe un ideal, se va face însă, când se va validiza în el aceea ce în pedagogia sciintifică se numește „învățămînt educativ.“ Cu introducerea acestui învățămînt cunoscut încă abia numai după nume în părțile noastre, se va evita înainte de toate răul, de care deja toată lumea a început să se plângă: împovărarea peste măsură a elevelor cu învățături în contul unei dezvoltări sănătoase a celor. Un alt efect de cea mai mare însemnatate al disului învățămînt este, că învățăturile mijlocite prin el nu rămân în spiritul elevelor în forma de cunoșințe memoriale, cari abia pot fi trecute cu mare încordare peste esamene, și după acestea în partea lor cea mare se perd, ci ajung și un capital viu în mintea lor și le sporesc totodată și cultura înime, menită de a le face să viețuască cu demnitate în lume.

Ca toate științele, pedagogia încă a făcut, mai ales în timpul mai recent, progrese de necredut, și ea progresează cu pași gigantici pe di ce merge. Învățămîntul educativ este, se poate dica unul din cele mai însemnante rezultate ale ei. Nu rămâne deci, decât să dorim, că în urma concurselor publicate, să ne succedă a compune corpul didactic din persoane, ce sunt deja familiarizate cu pedagogia scientifică, sau cari au cel puțin aplecarea și aptitudinea de a se familiariza cu ea, și scoala Asociației pe căt va da elevelor, ce se cresc în ea o cultură veritabilă din toate punctele de vedere, pe

atât va servi drept model și altor scoale române de categoria ei.

Sibiu, 1 Iuliu, 1888.

Ioan Popescu,
membru al comit și delegat în afacerile scoalei.
Transilvania.

Corespondențe particolare

ale „Telegrafului Român.“

Brașov, 29 Iunie, 1888. Mult on. dle redactor! Diuia sănților apostoli Petru și Pavel ca în toți anii, așa și în anul de față a fost o di intr'adèvér festivă pentru gimnasiul nostru.

In această di, după sâvârșirea serviciului divin în biserică s. Nicolae din Scheiu din partea rvds. protopresb. Ioan Petric și a parochului Vasile Voina, la care a asistat toată tinerimea de ambele secse, dimpreună cu profesorii și învățătorii, începând dela cursurile cele mai inferioare, s'au cetit în sala cea mare a gimnasiului în audul unui public foarte numeros clasificațiunile scolarilor. Mai înainte însă de a se face aceasta, dl director gimnasial, St. Iosif, sunindu pe tribună, în o alocuție bine nimerită, făcând o revistă asupra numărului tinerilor, ce au absolvit din anul 1877 și până în anul de față, constată cu placere, că din an în an numărul celor cari maturizează la gimnasiu și scoala comercială crește. Dar constată și aceea, că partea cea mai mare dintre acei tineri, cari se învrednicește până în fine a gusta din fructele acestui palat al muzelor, în loc să rămână în patrie și aci să lucre pentru poporul, din care au eșit, se duc, de bună seamă nu de voe, căci nimenea nu părăsește patria cu placere, se duc acolo, unde mai ușor și pot asigura existență, în România. O parte mare dintre tineri ești din institut ocupă oficii publice, sunt bărbați respectabili în societate, ba unii dintre ei sunt în poziții sociale superioare.

Tot aci constată dl director, că o parte din tinerimea ce frecuentează institutul nostru, deși acesta este așeza într'un colț de țeară, la poalele romanticului Buceciu, este venită aici din depărtări foarte mari, din Ungaria, nordul Transilvaniei, Bucovina, ba chiar de prin România; doavadă eclatantă despre buna reputație, ce gimnasiul nostru o are în afară. Să ne nisuum a-i o țină și de aci înainte.

După constatarea acestora, trecând vorbitorul la un alt punct, la înbunătățirile făcute institutului, le a împărtit pe acestea în interne și externe.

La cele interne a numărat învățămîntul preste tot, corpul didactic și manualele; la cele externe, arangamentele estere preste tot, starea edificiilor, colecțiunile de naturalii etc. Aci constată vorbitorul, că înbunătățirile făcute la institut în parte mare sunt de a se multămi comunității bisericesci a s. Nicolae, care n'a pregetat a sacrifica în fiecare an din avere sa pentru bună-starea și înflorirea institutului. In ceea ce privește manualele de scoală încă constată dl director progres, însă s'ar putea face și mai mult, după ce astăzi nouării planuri de învățămînt pretind o reformă radicală a manualelor existente. Cestiunea manualelor e o cestiune ardentă. Institutul e înzestrat cu puteri didactice bune, mai ales, că tot biserica s. Nicolae mai în fiecare an a trimis pe căte un tinér la studii în străinătate pentru de a putea fi aplicat ca profesor.

Însă, dacă institutul stă bine în părțile sus atinse, cu toate acestea tot mai rămân multe de făcut. Cestiunea așezaiei elevilor pe la cuartire, e o cestiune, care merită o deosebită atenție. Speculele, ce le fac cu costul și cuartirul unii și alții dintre cei ce țin elevi în cuartir, ar trebui odată să incete. Spre delăturarea acestui rău direcționa gimnasiului în contelegeră cu corpul profesoral, iată ce a dispus: de aci înainte ori și care, care voiesc a ține elevi în cuartir, are a se închină direcționii înainte de începerea anului scolastic, când va primi la mâna un regulament, după care are a se orienta în tractarea elevilor în cuartir. Deși rău prin dispoziție, de față, direcționa crede, că nu va dispără total, cu toate acestea speră, că nu se vor mai comite abuzuri, căte s'au comis. A da vîpt slab unor tineri, cari în continu se desvoaltă, a țină căte 10—15 elevi în o singură odaie, în o atmosferă infectată, înseamnă a face pe elevi incapabili și spiritualminte și corporalminte, nește fințe nenorocite pentru viață.

Bine ar fi să avem mai multe interne, dar astănu se va putea face curând. E adevărat, că prelungă internatul „Cristurian“ se va înființa și internatul „Jonciovici“ — dar acestea două nu vor fi de ajuns față de numărul atât de mare al elevilor nostri. Să sperăm însă, dlor, că precum am mers înainte în toate privințele, nu vom rămâne mai îndărăpt nici în privința aceasta. Să voim numai.

După sulevarea acestor cestiuni, ce dl director a aflat de bine a le face cunoscute publicului, multămesce comisariului consistorial, dlui protopresbiter I. Petric, carele deși impovărat de anii bătrânețelor,

